

Het is totale waanzin waarin ik leef

Amersfoorter Bobby Littlejohn (33) gaat een hete zomer tegemoet. Met zijn bedrijf E-Ville Media Group is hij op tientallen festivals en evenementen van de partij om videobeelden te schieten. Ondertussen volgt zijn crew nog drie dj-collectieven op tournee in binnen- en buitenland, maken ze een serie inspirerende items in aanloop naar festival Down the Rabbit Hole en is Littlejohn ook nog vader van 'twee koters'.

Thijs Tomassen

Wat later dan gepland komt Bobby Littlejohn een café in de binnenstad van Amersfoort binnenvallen. Zijn zoontje van twee werkte niet mee. „Normaal lopen we in drie minuten van het Sint Jorisplein naar huis. Maar op dit moment is alles 'nee' bij hem. Dus dat duurde deze keer allemaal wat langer.” Het was 's nachts ook nog laat geworden. Hij werke nog lang door op kantoor in Utrecht. „Kwam ik eindelijk thuis, dacht ik: ik moet nu wel echt gaan slapen. Maar dan ga ik toch nog dingen doen. We moeten deze weken zoveel videomateriaal monteren, dat we meer beeldschermen nodig hebben. Dus heb ik die nog in het holst van de nacht online zitten bestellen. Hoe laat het is geworden? Als mijn vriendin dit leest: 02.30 uur. De waarheid: 04.00 uur.”

Welkom in het leven van Bobby Littlejohn, regisseur, cameraman, editor, voormalig rapper en bovenal een ondernemer met een tomeloze drive. Samen met Rikash Gobardhan runt hij E-Ville Media Group, een agentschap en productiehuis van filmmakers met een sterke voorliefde voor muziek. Er hangt - in samenwerking met rapper Dicecream - ook een platenlabel aan, Hear No E-Ville, waar onder meer de Amersfoortse rapper Lazy en producer City Lights deel van uitmaken.

E-Ville maakt zich op voor de drukste zomer in haar bijna 10-jarige bestaan. Eigenlijk is het nu al primetime. Littlejohns compagnon vertoeft in Italië voor een grote 'corporate' klant, een crewlid 'schiet' in Frankrijk voor platenlabel SlapFunk Records en Littlejohn reist zelf af naar Spanje, waar hij voor een groot bedrijf de 'ontwikkelreis' van een groep leidinggevenden volgt. Komt hij terug, dan wordt er op het festival Soenda gefilmd.

Littlejohn: „24-uurs business? Zo kun je het wel noemen. Bij ons op de studio zit altijd wel iemand te werken. Gisternacht moest ik de *grading* voor de trailer van het festival Wildeburg afronden, het afstemmen en finetunen van de kleuren. Superleuk.

Maar ik haal minstens zoveel fun uit op pad gaan met Daisy's DJ Team van Amersfoorters Robin Bekkers en Edward Spitters. Het is belangrijk te zien wat de jonge garde doet. Zij houden je fresh. Ik ben 33, voor je het weet ben je stof. We volgen die guys met onze camera. Die gasten staan gewoon op één dag op vier locaties op te treden. De film moet een soort recap worden. Zo van: what the hell is er dit seizoen gebeurd?”

Dat kun je jezelf misschien ook afvragen als de zomer voorbij is. Maar laat ik het vast vragen: waar leef jij nu in?

Hij lacht. „In totale waanzin, man! Het gaat echt heel hard. We leveren elke week meerdere video's op. Aftermovies van evenementen, muziekvideo's, corporate video's zoals animaties, productuitleg en commercials: we vinden het allemaal leuk. Grappig verhaal is dat we ons bedrijf vanaf november bewust drie maanden lang stillegden om eindelijk

Het is belangrijk om te zien wat de jonge garde doet. Zij houden je fresh. Ik ben 33, voor je het weet ben je stof

– Bobby Littlejohn

een goede website te laten maken en onszelf te profileren. Maar toen we klaar waren kregen mijn vriendin en ik op 1 februari onze tweede koter. Die maand hebben we maar één factuur verstuurd. Zelfs onze financiële guy kwam informeren: 'Jongens, wat zijn jullie aan het doen?' Niet lang daarna waren we er weer klaar voor. Toen hebben we alle mensen waarmee we eerder samenwerkten gemaild. Binnen twee weken - géén grootspraak - waren we letterlijk de hele zomer volgeboekt.”

Wat maakt dat zoveel partijen bij jullie aankloppen voor video?

„Los van de kwaliteit die we leveren, denk ik dat het er grotendeels mee te maken heeft dat Rikash en ik naar iedereen altijd positief zijn gebleven. Of het nu gaat om mensen die we nog kennen van de middelbare school, van uitgaan of van muziek.

Veel dingen gebeuren bij ons amicaal. Ik hou niet van oppervlakkigheid; als ik met je praat, dan praat ik écht met je. Ik denk dat mensen dat voelen. Ik ben soms een grappenmaker, maar kan fokking serieus zijn. Als het aankomt op mooie producties maken, dan maak ik geen grappen met je. En Rikash is een super chille guy. Hij lacht forever, ik kan me niet voorstellen dat mensen hem niet mogen. We zijn jongens met een smile op ons gezicht omdat die er gewoon altijd is. We zijn ook harde werkers, gaan tot op het bot. Als je hard werkt, dan komt het mooie praktisch vanzelf. Die mentaliteit hebben we altijd al gehad. Ons team ook trouwens; zonder hen hadden we dit allemaal nooit gekund.”

En dan wil ineens Mojo video-items in aanloop naar het festival Down the Rabbit Hole...

„We hebben het geluk gehad dat alle planeten op een lijn stonden. We hebben de juiste keuzes gemaakt tijdens de pitch. En Martin Honings, ook Amersfoorter, heeft hierbij een belangrijke rol gespeeld in het contact met Mojo. Ze wilden graag video's die inspireren. Het zijn vier video-items geworden over kunstenaars die bijdragen aan het festival. Die zijn allemaal op hun manier inspirerend. Anders Wolhar uit onze eigen stad en de creatieve kok André Amaro bijvoorbeeld.

In de eerste aflevering staat Amersfoorter Marisja Smit van ATM centraal. Zij maken al jaren de entrepoort. Ze maakten een keer een 165 meter lange draak voor 'n festivaldecor. 165 meter, ouwe! Je ziet niet vaak zoiets groots in je leven.”

Je hebt jarenlang gerapt en muziek geproduceerd onder de naam Bobby Bastard. Hoe heb je je ontwikkeld tot videomaker?

„Ik heb altijd twee passies gehad: muziek en beeld. Alles wat met compositie en vorm te maken had vond ik al vroeg interessant. Dit is geen grap: mijn ouders vertelden me dat ik als kind zei dat ik later reclames wilde maken. Hoe specifiek is dat! Camera-apparatuur kon me ook enorm boeien. Beeld, geluid, effecten: als ik iets vets zie of hoor, dan wil ik dat ontleden. Ruim tien jaar geleden zat ik in de Amersfoortse hiphopgroep Hadrie. Ik dacht: hoe moeilijk kan het zijn om muziek te combineren met video? Ik ging het gewoon probe-

ren. Research gedaan, hard gespaard, een systeem gekocht en aan de slag gegaan. Dat beviel enorm. Toen heb ik een bedrijf gebeld dat muziekvideo's maakte. Ik zei: Ik wil bij jullie komen werken en hoef geen loon. Pas als je wat aan me hebt mag je erover nadenken me te betalen. In drie maanden tijd heb ik daar leren denken als regisseur en editor. Ik ging 's ochtends om zes uur van huis en was pas tegen middernacht weer thuis. Als iedereen er niet meer was, dan ging ik uitvinden hoe het zat.”

Hoe ben je doorgebroken als videomaker in de hiphopscene?

„Ik weet nog dat ik in mijn broek scheet toen ik Dicecream vroeg of ik een clip voor hem mocht editen. Hij reageerde heel relaxed. Zaten we ineens naast elkaar te editen. Na dat moment wist ik: hiermee ga ik door. Mijn eerste volledig zelf geproduceerde clip was voor het nummer *Je kent M'n Naam* van Dicecream. Ik was enorm gestresst, had een halve identiteitscrisis en ging zelfs out op de set.

Veel dingen gebeuren bij ons amicaal. Ik hou niet van oppervlakkigheid

– Bobby Littlejohn

Maar hij werd wel goed ontvangen. Negativ belde naar Dicecream: 'Yo, wie heeft jouw clip gemaakt?'

Ik zat toevallig naast hem, dus kreeg ik de telefoon. 'Yo, jij hebt die clip voor Dice gemaakt. Ik ben overmorgen bij jou. Wat gaan we schieten? Zo ging het. Daarna liep het storm. Zo is in 2008 E-Ville geboren. Ik heb video's geschoten voor Jiggy Djé, Sidney Samson en niet zo lang geleden voor Jonna Fraser en Broederliefde. Crazy man, die clip is elf miljoen keer bekeken op YouTube. Wat ik nu allemaal vertel geldt ook voor Rikash. Zijn weg loopt parallel met de mijne. Geen video-opleiding, gewoon begonnen met een enorme drive voor muziek en beeld. Dat is ontploft tot wat we nu doen.”

Hoe hou je het de komende maanden vol?

„Ik ervaar geen werkdruk of stress. Ik kan goed tegen weinig slaap. Als ik écht slaapt kort heb dan donder ik om. Dan slaat mijn systeem gewoon af. Laatst kwam ik laat thuis, praatte ik wat tegen mijn vriendin en viel ik midden in een zin in slaap.

Wat het nu zwaar maakt voor ons, is dat we net onze tweede hebben gekregen. Hij geeft veel energie, maar deze kleine man houdt heel veel van eten. Dus om de twee, drie uur moet mijn vriendin wakker worden. Haar nachten zijn al drie maanden lang onafgebroken gebroken. Ik heb supergeluk dat ze zegt: ga jij maar even op de bank slapen, dan kun je bijkomen. Dan kan ik de volgende dag rammen. Ze zeggen wel: achter elke man staat een sterke vrouw. In in mijn geval zeker. Zonder haar had ik dit never nooit voor elkaar kunnen boksen. Dankzij haar kan ik balanceren.”